

UCHWAŁA NR XVI/87/2016

RADY GMINY KUTNO

z dnia 26 stycznia 2016 roku

w sprawie uchwalenia Gminnego programu wspierania rodziny

w Gminie Kutno na lata 2016-2018

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2015 roku poz. 1515, poz. 1890) oraz art. 176 pkt. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2015 roku poz. 332, poz. 1045, poz. 1199 i poz. 1830) Rada Gminy Kutno uchwala, co następuje:

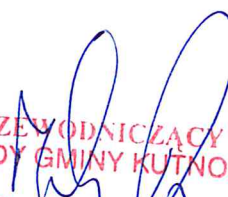
§ 1. Przyjmuje się Gminny program wspierania rodziny w Gminie Kutno na lata 2016-2018 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kutno.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przyjęto do realizacji
dn. 29.01.2016r.

mzmp

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY KUTNO
Dariusz Mroczek

RADA GMINY KUTNO
99-300 Kutno, ul. Witosa 1

Gminny program wspierania rodziny w Gminie Kutno na lata 2016 – 2018

SPIS TREŚCI

Wstęp.....	3
I. Diagnoza sytuacji demograficznej i społecznej w Gminie Kutno.....	4
II. Uwarunkowania prawne podejmowanych działań w ramach programu wspierania rodzin	6
III. Analiza SWOT	7
IV. Misja	9
V. Cele główne i szczegółowe	9
VI. Realizacja programu	9
VII. Efekty i rezultaty programu	14
VIII. Monitoring i ewaluacja	14

Wstęp

Rodzina to podstawowe środowisko, które powinno zapewnić bezpieczeństwo emocjonalne dziecku. Rodzina oddziałuje w sposób świadomy i nieświadomy na osobowość dziecka, przekazując mu swój system wartości, tradycje, ukierunkowuje jego aktywność i postępowanie na całe życie. Jest najbardziej stabilnym punktem odniesienia w doświadczeniu dziecka.

Dlatego, jeśli w funkcjonowaniu rodziny pojawiają się dysfunkcje, instytucje i służby zobligowane do wspierania rodziny i podejmowania na jej rzecz określonych działań. Problemy występujące w rodzinie często są złożone i wymagają interdyscyplinarnych rozwiązań. Choroba alkoholowa, przemoc w rodzinie, niewydolność w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, to główne problemy dezorganizujące życie rodzin, którym często towarzyszy również problem ubóstwa, czy długotrwałego bezrobocia. Dlatego rodziny dysfunkcyjne wymagają stałego monitorowania przez pracowników socjalnych, pedagogów szkolnych, pracowników przychodni medycznych, policji, kuratorów sądowych, asystentów rodziny i przedstawicieli innych instytucji, które mają kontakt z rodziną oraz podejmowania działań na rzecz rodziny w oparciu o sprecyzowany plan działania. Praca z rodziną przedstawicieli służb społecznych powinna być połączona ze wsparciem ze strony środowiska, w tym również bliższych i dalszych krewnych oraz aktywnością własną ze strony rodziny. Ponadto, praca z rodziną powinna być prowadzona przez odpowiednio przygotowaną kadrę, kompetentną i obiektywną oraz podejmowana możliwie jak najwcześniej. Organizując różnorodne formy wsparcia na rzecz rodziny wieloprotblemowej, należy doceniać i konsekwentnie realizować zasadę podstawowej roli opiekuńczej i wychowawczej rodziny w rozwoju dziecka. Zamiast zastępować rodzinę w jej funkcji opiekuńczo-wychowawczej, należy ją wspierać i wspomagać tak, aby przywrócić prawidłowe funkcjonowanie. Stąd też, założeniem Programu jest wsparcie rodziny naturalnej już na etapie, kiedy pojawiają się problemy.

I. Diagnoza sytuacji demograficznej i społecznej w Gminie Kutno.

Z danych ewidencji ludności Gminy Kutno wynika, że na dzień 31 grudnia 2014 roku Gmina liczyła 8.698 mieszkańców, większość stanowili mężczyźni.

Tabela 1. Stan ludności Gminy Kutno w roku 2014.

ogółem	kobiety	mężczyźni	wiek przedprodukcyjny	wiek produkcyjny	wiek poprodukcyjny
8698	4345	4353	1543	5673	1482

Pomimo otwarcia rynków pracy przez wiele państw członkowskich Unii Europejskiej i związanej z tym migracji zarobkowej ważną kwestią społeczną naszej gminy, jak również całego powiatu kutnowskiego nadal pozostaje bezrobocie. Na dzień 31 grudnia 2012 roku w Powiatowym Urzędzie Pracy w Kutnie zarejestrowanych było 687 bezrobotnych mieszkańców gminy. Prawo do zasiłku z tego tytułu posiadało jedynie 79 osób. W najtrudniejszej sytuacji na rynku pracy pozostają w szczególności osoby do 34 roku życia. Ich udział stanowi 52,84 % ogółu bezrobotnych. Ze względu na statystykę prowadzoną przez PUP, a więc mając na uwadze ograniczenia w dostępności danych niemożliwe jest przedstawienie bezrobotnych wg struktury wieku po roku 2012.

Tabela 2. Bezrobotni wg struktury wieku w 2012 r.

grupy wiekowe	ilość osób	w tym kobiety
18-24	160	98
25-34	203	117
35-44	145	84
45-54	121	64
55-59	51	21
60-64	7	0
ogółem	687	384

Wśród osób ubiegających się o wsparcie w ramach ustawy o pomocy społecznej, bezrobocie pozostaje jednym z głównych powodów. W 2014 roku wśród 434 rodzin korzystających z pomocy społecznej, kwestia bezrobocia dotyczyła 236 rodziny (659 osób). Inne powody to m.in. ubóstwo, niepełnosprawność, długotrwała choroba (tabela 3).

Uwzględniając typologię rodzin korzystających z pomocy społecznej w 2014 roku, to rodziny z dziećmi stanowiły 43,78 % ogółu świadczeniobiorców, wśród których 23,16 % stanowiły rodziny niepełne. Z danych Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej wynika, że w okresie od stycznia do grudnia 2014 roku udzielono wsparcia:

- 434 rodzinom (rzeczywista liczba rodzin) – na podstawie ustawy o pomocy społecznej,
- 509 osobom – na podstawie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”,
- 455 rodzinom – na podstawie ustawy o świadczeniach rodzinnych,
- 54 rodzinom – na podstawie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
- 80 rodzinom – na podstawie ustawy o dodatkach mieszkaniowych,
- 137 rodzinom – na podstawie ustawy o systemie oświaty (pomoc materialna dla uczniów).

Tabela 3. Najczęstsze powody przyznawania pomocy społecznej w 2014r.

powód trudnej sytuacji życiowej	Gmina Kutno	
	liczba rodzin	liczba osób w rodzinach
Ubóstwo	102	235
Potrzeba ochrony macierzyństwa	6	34
w tym: wielodzietność	5	28
Bezrobocie	236	659
Niepełnosprawność	55	111
Długotrwała lub ciężka choroba	13	28
Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego ogółem:	11	27
w tym		
- rodziny niepełne	8	19
- rodziny wielodzietne	1	5
Alkoholizm	11	11
Przemoc w rodzinie	1	4
Narkomania	0	0
Trudności w przystosowaniu do życia po opuszczeniu zakładu karnego	6	10

Z danych Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kutnie wynika, że w 2014 roku na terenie powiatu kutnowskiego działały następujące placówki funkcjonujące w obszarze pieczy zastępczej:

- Placówka Opiekuńczo-Wychowawcza „Tęcza” w Kutnie typu socjalizacyjnego dla 30 dzieci;
- Placówka Opiekuńczo-Wychowawcza we Franciszkowie typu opiekuńczego dla 30 osób;
- Rodzinny Dom Dziecka w Strzegocinie typu rodzinnego dla 8 dzieci.

W Gminie Kutno zamieszkuje 1 zawodowa rodzina zastępcza pełniąca funkcję pogotowia rodzinnego.

W odniesieniu do mieszkańców gminy Kutno w 2012 roku zostały wydane przez PCPR 3 skierowania do placówek opiekuńczo-wychowawczych, w 2013 roku – 0 i w roku 2014 – 3.

II. Uwarunkowania prawne podejmowanych działań w ramach programu wspierania rodzin.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej jest najważniejszym aktem prawnym regulującym wszystkie akty życia członków naszego społeczeństwa. Jest to akt prawny najwyższej wagi, któremu powinny być podporządkowane ustawy i rozporządzenia dotyczące różnych sfer życia społecznego. Realizując „Gminny program wspierania rodziny w Gminie Kutno na lata 2016 – 2018 należy brać pod uwagę między innymi:

- Ustawę o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z 9 czerwca 2011 roku (Dz.U. z 2015 roku poz. 332, 1045 i 1199),
- Ustawę z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej Dz.U. z 2015 roku poz. 163, poz. 693, 1045, 1240 i 1310, 1607
- Ustawę z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (D.U. z 2015 roku, poz. 1390),
- Ustawę z dnia 25 lutego 1964 roku – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2012 roku, poz. 788 z późniejszymi zmianami),
- Ustawę z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2014 roku poz. 382),
- Ustawę z 4 lutego 2011 roku o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1457, z 2015 roku poz. 1045, 1217).

III. Analiza SWOT

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
- Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Kutno na lata 2016-2021. - Powiatowy Program Rozwoju Pieczy Zastępczej w Powiecie Kutnowskim na lata 2015-2017. - Aktywna współpraca instytucji działających na rzecz rodziny. - Doświadczenie, wiedza i kwalifikacje pracowników działających na rzecz rodziny. - Dobre rozeznanie środowiska lokalnego m.in. przez pracowników służb pomocy społecznej, pedagogów szkolnych. - Baza instytucji wspierających rodziny (w szczególności: policja, sąd, OPS, PCPR, organizacje pozarządowe). - Profesjonalna praca służb pomocy społecznej. - Oferty sportowe (boiska ORLIKI). - Oferta zajęć pozalekcyjnych oferowanych przez szkoły. - Zatrudnienie asystenta rodziny (pomoc rodzinom przeżywającym trudności w pełnieniu funkcji opiekuńczo-wychowawczych)	- Wysoki poziom bezrobocia. - Wysoki wskaźnik ubóstwa. - Wysokie koszty utrzymania rodzin. - Ograniczenie środków finansowych z budżetu państwa na zadania realizowane przez gminę. - System prawny (zbyt niskie kryterium dochodowe do otrzymania świadczeń socjalnych i świadczeń rodzinnych). - Brak mieszkań chronionych i socjalnych. - Wzrost liczby zadań zleconych samorządom gminnym. - Brak wzorców osobowych w rodzinach dysfunkcyjnych. - Bierna postawa rodziców wobec problemów występujących w rodzinie. - Utrudniony dostęp do służby zdrowia. - Niska świadomość rodziców dotycząca kwestii edukacyjnych i wychowawczych. - Bezradność rodziców w sprawach opiekuńczo-wychowawczych. - Brak współdziałania rodziców w zakresie edukacji dzieci. - Brak ośrodków wsparcia rodzin na terenie gminy. - Utrudniony dostęp do poradnictwa specjalistycznego (m.in. prawnik, psycholog itp.).

SZANSE	ZAGROŻENIA
- Polityka państwa przyjazna rodzinom. - Spadek bezrobocia. - Zmiana mentalności społecznej w kwestii postrzegania rodzin dysfunkcyjnych. - Powstanie punktu konsultacyjnego świadczącego m.in. pomoc prawną, psychologiczną. - Współpraca rodzin dysfunkcyjnych w rozwiązywaniu własnych problemów życiowych. - Pozyskiwanie środków zewnętrznych na aktywizację zawodową i społeczną osób w rodzinach zagrożonych wykluczeniem społecznym. - Ustanowienie rodzin wspierających. - Podnoszenie kwalifikacji przez asystenta rodziny. - Edukacja rodziców. - Wzmocnienie współpracy pomiędzy instytucjami wspierającymi rodzinę. - Funkcjonowanie zespołów interdyscyplinarnych. - Zwiększenie środków finansowych w obszarze pomocy społecznej, edukacji i wychowania. - Większa aktywność organizacji pozarządowych. - Zwiększenie i zróżnicowanie bezpłatnych ofert kulturalnych. - Realizowanie programów profilaktycznych promujących zdrowy styl życia. - Możliwość założenia żłobków przez osoby fizyczne.	- Zanik więzi, tradycji rodzinnych, „pęd życia”. - Wzrost kosztów utrzymania rodzin. - Rozszerzenie zjawisk patologicznych (przemoc, narkomania, alkoholizm, uzależnienia). - Zaniechanie obowiązków opiekuńczo-wychowawczych przez rodziców. - Rozszerzenie kręgów ubóstwa (m.in. wśród osób pracujących). - Uzależnienie rodzin od pomocy społecznej oraz zjawisko „diedziczenia biedy”. - Demotywacyjny charakter przyznawania świadczeń społecznych. - Ograniczenie środków finansowych przeznaczonych na edukację. - Ograniczenie środków finansowych na podnoszenie kwalifikacji przez specjalistów. - Brak środków finansowych na realizację zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej. - eurosieroctwo- skutki migracji zawodowej;

IV. Misja

Każda społeczność, w której warto żyć musi tworzyć sieć ludzi dobrej woli – wspierających siebie nawzajem. Inaczej idzie w rozsypkę. Chrońmy i wzmacniajmy RODZINĘ – ze szczególnym zrozumieniem.

V. Cele główne i szczegółowe.

Cel główny programu:

Tworzenie warunków sprzyjających wspieraniu rodziny i jej prawidłowego funkcjonowania.

Cele szczegółowe:

- Wspieranie rodziny w wychowaniu dziecka oraz w pełnieniu funkcji opiekuńczej i wychowawczej.
- Praca z rodziną w celu zapobiegania sytuacji kryzysowych.
- Zapewnienie bezpieczeństwa dziecku i rodzinie.

VI. Realizacja programu

Lp.	Działania	Okres realizacji	Realizator	Wskaźniki	Źródło finansowania
Cel szczegółowy 1: Wspieranie rodziny w wychowaniu dziecka oraz w pełnieniu funkcji opiekuńczej i wychowawczej.					
1.	Pomoc rodzinom wspierającym (w razie stwierdzonych potrzeb).	2016-2018	Gmina, GOPS	Liczba rodzin objęta pomocą	Środki własne realizatorów działania, dotacje, środki zewnętrzne
2.	Wspieranie rodzin i dzieci przez asystenta rodziny lub pracowników socjalnych.	2016-2018	Gmina, GOPS	Liczba wspieranych rodzin	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne

3.	Realizowanie programów profilaktycznych z zakresu dysfunkcji rodzin	2016-2018	PCPR, Placówki oświatowe, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna, Komenda Powiatowa Policji	Liczba zrealizowanych programów	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne
4.	Organizowanie szkoleń, prelekcji, porad, warsztatów dla rodziców	2016-2018	PCPR, Placówki oświatowe, Poradnia Psych-Pedag. Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej, MOPS	Liczba zrealizowanych szkoleń, warsztatów, porad	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne
5.	Indywidualne poradnictwo zawodowe, psychologiczne i pedagogiczne.	2016-2018	Poradnia Psych.-Pedag., PCPR, Placówki oświatowe, Powiatowy Urząd Pracy	Liczba porad	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne
6.	Organizowanie konferencji dotyczących problematyki rodzinnej.	2016-2018	Poradnia Psych.-Pedag., PCPR Placówki oświatowe, GOPS, Gmina	Ilość konferencji	Środki własne realizatorów działania środki zewnętrzne
7.	Promowanie rodzinnej integracji.	2016-2018	Placówki oświatowe, GOPS, Gmina, Organizacje pozarządowe, Gminny ośrodek Kultury w Leszczynku	Ilość imprez, spotkań integracyjnych	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne
8.	Kursy, szkolenia, warsztaty dla pracowników instytucji wspierających rodzinę.	2016-2018	Gmina, GOPS, PCPR, Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej, Placówki oświatowe	Liczba szkoleń, kursów, warsztatów. Liczba uczestników.	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne.

Cel szczegółowy 2: Praca z rodziną w celu zapobiegania sytuacji kryzysowych.					
1.	Analiza sytuacji rodzin, których dzieci zagrożone są umieszczeniem w pieczy zastępczej.	2016-2018	Gmina, GOPS, Placówki oświatowe, Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej, Komenda Powiatowa Policji.	Liczba analizowanych rodzin.	Środki własne realizatorów działania.
2.	Prowadzenie monitoringu sytuacji dziecka w rodzinie zagrożonej kryzysem.	2016-2018	GOPS, Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej, Komenda Powiatowa Policji, Placówki oświatowe, PCPR	Liczba monitorowanych rodzin	Środki własne realizatorów działania.
3.	Konsultacje i poradnictwo specjalistyczne (w tym pomoc psychologiczna i prawna).	2016-2018	Gmina, GOPS, PCPR, Poradnia Psych.-Pedagog., Placówki oświatowe	Liczba konsultacji. Liczba udzielonych porad	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne.
4.	Terapie i mediacje.	2016-2018	Gmina, GKRPA, Poradnia Psych.-Pedagog.	Liczba terapii Liczba mediacji	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne
5.	Organizowanie grup wsparcia (w razie potrzeb).	2016-2018	Gmina, GOPS	Liczba zorganizowanych grup wsparcia	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne
6.	Tworzenie /rozwój dziennych ośrodków wsparcia (w razie potrzeb).	2016-2018	Gmina, GOPS, Organizacje pozarządowe	Liczba dziennych ośrodków wsparcia	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne

Cel szczegółowy 3: Zapewnienie bezpieczeństwa dziecku i rodzinie.

1.	Zapewnienie pomocy finansowej i rzeczowej rodzinom zagrożonym kryzysem lub przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczej.	2016-2018	Gmina, GOPS, Organizacje pozarządowe	Liczba rodzin objętych pomocą	Środki własne realizatorów działania dotacje, środki zewnętrzne
2.	Monitorowanie sytuacji zdrowotnej dzieci z rodzin zagrożonych kryzysem lub przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczej.	2016-2018	GOPS, Niepubliczne Zakłady Opieki Zdrowotnej	Liczba monitorowanych rodzin	Środki własne realizatorów działania.
3.	Organizacja wypoczynku dla dzieci z rodzin dysfunkcyjnych.	2016-2018	Gmina, GOPS, Placówki oświatowe, Organizacje pozarządowe	Liczba zorganizowanych form wypoczynku Liczba uczestników wypoczynku	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne
4.	Finansowanie funkcjonowania rodzin wspierających (w razie potrzeby).	2016-2018	Gmina, GOPS	Liczba rodzin wspierających	Środki własne realizatorów działania, dotacje

5.	Finansowanie kosztów szkoleń rodzin wspierających i asystenta rodziny (w razie potrzeb)	2016-2018	Gmina, GOPS	Liczba szkoleń	Środki własne realizatorów działania, środki zewnętrzne
6.	Współfinansowanie pobytu dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej lub interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym	2016-2018	Gmina, GOPS	Liczba umieszczonych dzieci	Środki własne realizatorów działania, dotacje

1. Koordynator programu Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kutnie.
2. Miejsce realizacji – Gmina Kutno.
3. Okres realizacji: 2016- 2018
4. Realizatorami programu są w szczególności:
 - Gmina Kutno,
 - Gminny Ośrodek pomocy Społecznej w Kutnie,
 - Placówki Oświatowe z terenu Gminy Kutno,
 - Organizacje pozarządowe,
 - Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kutnie,

- Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej przy Sądzie Rejonowym w Kutnie,
- Komenda Powiatowa Policji w Kutnie,
- Ośrodek Kultury Gminy Kutno

5. Finansowanie programu:

- 1) Zadania publiczne Gminy Kutno
- 2) Zadania publiczne Powiatu Kutno
- 3) Zadania publiczne Województwa Łódzkiego.
- 4) Programy gruntowe i inne środki zewnętrzne.

VII. Efekty i rezultaty programu

W wyniku przeprowadzonych działań przewidywane jest osiągnięcie następujących efektów:

- Poprawa funkcjonowania rodzin z problemami opiekuńczo-wychowawczymi.
- Przeciwdziałanie umieszczaniu dzieci w pieczy zastępczej.
- Zabezpieczenie podstawowych potrzeb bytowych rodzin celem zapobiegania powstawaniu sytuacji kryzysowych.
- Poprawa sytuacji dziecka w rodzinie.
- Poprawa stanu bezpieczeństwa rodziny i dziecka.
- Wypracowanie procedury dotyczącej analizy sytuacji rodziny pod kątem zasadności przydzielenia asystenta rodziny.

VIII. Monitoring i ewaluacja

Prowadzenie ewaluacji i monitoringu realizacji programu służy sprawdzeniu czy zostały zrealizowane planowane działania oraz jaki jest wynik zrealizowanych przedsięwzięć. Ewaluacja ma na celu uzyskanie informacji czy osiągnięto zakładane rezultaty, czy pozwoliły i w jakim stopniu na realizację celów Programu.

Ewaluacja Programu będzie odbywać się na bieżąco przez cały czas. Raport z ewaluacji i monitoringu programu będzie sporządzany, co roku.

Równolegle trwać będzie proces monitorowania programu. Na zakończenie okresu trwania programu przeprowadzone zostanie podsumowanie i analiza z raportów rocznych oraz ewaluacja końcowa programu. W przypadku przedłużenia czasu trwania oraz modyfikacji programu założenia metodologii ewaluacji i monitoringu będą odpowiednio dostosowywane.

Cele ewaluacji:

Ewaluacja ma na celu uzyskanie informacji czy osiągnięto zakładane rezultaty oraz czy pozwoliły one oraz w jakim stopniu w realizacji celów Programu.

Cele monitoringu:

Monitoring ma na celu uzyskanie informacji na temat realizacji planowanych w ramach programu działań w zakresie ich czasu realizacji, założeń, źródeł finansowania oraz przełożenia na osiągnięcie rezultatów programu.

Cele ewaluacji programu to:

- ✓ doskonalenie podejmowanych działań w ramach programu,
- ✓ informacje o efektach wdrażania programu oraz uzyskanie odpowiedzi na pytania związane z realizacją programu,
- ✓ wzrost jakości programu,
- ✓ pogłębienie odpowiedzialności za wdrażanie programu wśród wszystkich zainteresowanych jej funkcjonowaniem i jej efektami.

Kryterium Ewaluacji:

Ewaluacja będzie prowadzona według kryterium adekwatności, trwałości oraz użyteczności. Zebrane informacje w ramach monitoringu i ewaluacji odpowiedzą na pytania czy i do jakiego stopnia cele programu są odpowiednie do zmieniających się potrzeb i priorytetów na poziomie gminy.

W ramach procesu monitoringu i ewaluacji uzyskana zostanie również informacja czy i jakim obszarze program wymaga aktualizacji, przeformułowania lub zmian postawionych celów. Monitoring i ewaluacja

programu odbywać się będzie według kryterium odpowiedniości realizowanych przedsięwzięć w ramach programu w stosunku do potrzeb lokalnych.

Ewaluacja wg kryterium użyteczność oraz trwałość ma na celu uzyskanie informacji na temat zależności pomiędzy potrzebami rzeczywistymi wdrażanego programu, a rezultatami oraz jej efektami. Każde kryterium może być różnie mierzone, co oznacza, że może posiadać różne miary jego wartości (wskaźniki).

Na potrzeby ewaluacji i monitoringu przyjęte zostaną m.in. wskaźniki zaplanowane w programie.

Proces ewaluacji programu realizowany jest trzyetapowo:

1. Ewaluacja ex-ante (przed rozpoczęciem)

Przeprowadzona została w trakcie planowania programu. W fazie przygotowywania Programu zbadane zostały w poszczególnych obszarach projektu silne oraz słabe strony, szanse i zagrożenia (analiza SWOT).

2. Ewaluacja mid-term (w połowie realizacji)

Ewaluacja wewnętrzna przeprowadzona w połowie wdrażania programu (z uwzględnieniem corocznych raportów z monitoringu i ewaluacji programu).

Ewaluacja mid-term ma za zadanie ocenę adekwatności programu do lokalnych potrzeb oraz adekwatności podejmowanych działań w stosunku do realizacji przyjętych celów w programie. W wyniku działań monitoringowo-ewaluacyjnych w połowie realizacji programu zostanie przeprowadzona analiza realizacji założonych działań w zakresie czasu ich realizacji, źródeł finansowania, występowania problemów oraz zagrożeń do dalszej realizacji.

Ewaluacja i monitoring pozwoli między innymi na aktualizację diagnozy oraz weryfikację założeń programu.

Przez cały okres realizacji programu prowadzony będzie monitoring i **ewaluacja on-going** (ewaluacja bieżąca). Zebrane w ich toku informacje przyczynią się do identyfikacji oraz zapobieganie występującym problemom w trakcie realizacji programu.

3. Ewaluacja ex-post (po zakończeniu)

Ewaluacja zewnętrzna przeprowadzona na zakończenie wdrażania programu. Ewaluacja ex-post ma za zadanie ocenę adekwatności programu do lokalnych potrzeb. Zebrane informacje odpowiedzą na pytania czy i do, jakiego stopnia cele programu są odpowiednie do zmieniających się potrzeb i priorytetów na poziomie gminy.

Ewaluacja dostarczy także informacji na potrzeby planowania programu w kolejnych latach.

IX. Zespół tworzący program:

1. Maria Łuczak – GOPS Kutno
2. Małgorzata Modrzejewska – GOPS Kutno
3. Anna Szadkowska - GOPS Kutno
4. Beata Cieślak – Szkoła Podstawowa we Wroczytach
5. Krystian Marzec – Komenda Powiatowa Policji w Kutnie

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY KUTNO
Dariusz Mrderek